

oktober 2013

VREDESACTIE

Bomspotters sluiten Britse kernwapenfabriek

Van 29 augustus tot 4 september namen zes bomspotters van Vredesactie en Agir pour la Paix deel aan het internationale actiekamp voor nucleaire ontwapening in Burghfield, zo'n tachtig kilometer ten westen van Londen. Samen met vredesactivisten uit verschillende Europese landen blokkeerden ze de toegangswegen tot de kernwapenfabriek waar de Britse regering haar kernwapens ontwikkelt en onderhoudt.

Het actiekamp kaderde in de campagne Action AWE (Atomic Weapons Eradication). Met die campagne willen Britse vredesorganisaties de regering overtuigen om af te zien van haar plannen om het Trident-kernwapensysteem te vernieuwen.

“ Het debat in Groot-Brittannië vertoont veel parallellen met de discussie over de modernisering van Amerikaanse kernwapens hier. ”

De Trident is een intercontinentale ballistische raket uitgerust met kernkoppen en gestationeerd op atoomduikboten. Het huidige systeem zou operationeel blijven tot 2028. Al jaren woedt een verhitte discussie over de vernieuwing van het systeem. Volgens het huidige plan wordt de Trident vervangen opdat Groot-Brittannië tot minstens 2060 over kernwapens kan beschikken. De nieuwe kernwapens vervangen en operationeel houden zou de komende decennia meer dan honderd miljard euro kosten. In 2016 wordt de uiteindelijke beslissing genomen. Door geweldloos campagne te voeren wil de vredesbeweging op die beslissing wegen.

GEWELDLOZE ACTIE VOOR ONTWAPENING

Pal naast de kernwapenfabriek in Burghfield bezetten de Britse activisten een terrein, eigendom van het ministerie van Defensie, en bouwden er het actiekamp op. Groepen uit Spanje, België, Nederland, Duitsland en Finland verzamelden er om geweldloze acties voor te bereiden. In de aanloop naar de actiedag op 2 september was er ruimte om te oefenen op allerlei situaties die zich tijdens de actie zouden kunnen voordoen. Op die manier kregen ook minder ervaren deelnemers de tijd om een plaats te vinden in de actie en mee over het verloop ervan te beslissen.

Burghfield, 2 september, halfzes 's ochtends. Ons team van zeven activisten komt uit de bosjes tevoorschijn en loopt in de richting van de kernwapenfabriek een eind verderop. Ter hoogte van een bruggetje, waar de weg versmalt, gaan we op de weg zitten en maken ons in lock-ons (plastic buizen verstevigd met metaal) aan elkaar vast. Drie actievoerders houden het verkeer tegen en hangen spandoeken op, dwars over de weg: "Gesloten wegens oorlogsmisdaden - Fermé pour crimes de guerre", "Don't renew, disarm". De eerste auto's en vrachtwagens, de ochtendshift die in de fabriek aan de slag wil gaan, keren onverrichterzake terug. Een half uur later komt de politie ter plaatse. De agenten reageren laconiek en enigszins verbaasd, want ze hebben ons hier zo vroeg op de dag niet verwacht. Dat tegelijkertijd ook alle andere toegangswegen tot de fabriek door geweldloze blokkades afgesloten zijn, dringt nog niet tot hen door. Het duurt een tijdje voor de politie weet wat ze met ons moet aanvangen. Rond half tien komt het 'cutting team' ter plaatse, een technische ploeg gespecialiseerd in het losmaken van mensen uit blokkades. Een half uur later halen ze slijpschijven en ander materiaal boven om ons uit onze lock-ons los te snijden. Rond elf uur voert de politie de laatste van zes Bomspotters af in de arrestatiebus. We doorlopen de hele procedure en rusten in onze cel uit van de spanning en de korte nacht. Na ongeveer zeven uur staan we weer op vrije voeten. We krijgen een 'caution', een waarschuwing, die een rol kan spelen bij eventuele volgende arrestaties.

INTERNATIONAAL

Met onze deelname aan het actiecamp ondersteunen we de Britse campagne tegen nieuwe kernwapens. Het debat in Groot-Brittannië vertoont immers nogal wat parallellen met de discussie over de modernisering van Amerikaanse kernwapens hier: tegen de beloftes van het Non-proliferatie Verdrag in, proberen politici en bureaucraten die nog in de Koude Oorlog schijnen te vertoeven de ontwikkeling van nieuwe kernwapens door te duwen.

Na de actiedag zaten verschillende groepen van het Europese anti-militaristisch netwerk, waarvan Vredesactie vanaf het begin één van de trekkers is, rond de tafel om te kijken wat er de volgende jaren op de agenda staat. Onze campagne tegen de militarisering van de Europese Unie kon er op veel belangstelling rekenen. Ook in de toekomst blijven we werken aan meer samenwerking op Europees niveau, en proberen we meer gemeenschappelijke strategische planning aan te moedigen.

Belgische regering verwelkomt

NIEUWE kernwapens in Kleine Brogel

De VS hebben plannen om de B61 tactische kernwapens, waarvan er naar schatting twintig in Kleine Brogel liggen, een grondige upgrade te geven. Dat was al langer bekend. Recente berichten geven aan dat de rol van de Europese NAVO-landen waar die B61 gestationeerd zijn, in de besluitvorming hierover veel groter is dan onze ministers durven toegeven. In plaats van te werken aan nucleaire ontwapening, kiezen ze ervoor de Amerikaanse kernwapens hier nog tientallen jaren te houden.

Journalisten van Brandpunt Reporter, een uitzending op de Nederlandse KRO, brachten de risico's van de stationering van kernwapens op de luchtmachtbasis in Volkel in kaart. Ze gingen in de politieke achterkamertjes ook graven naar de besluitvorming over het moderniseringsprogramma voor de B61 kernwapens. Hun reportage veroorzaakte nogal wat deining, zowel in Nederland als in België. Niet alleen worden de gevaren van een ramp met de Amerikaanse kernwapens in Europa zwaar onderschat. De regeringen van de zogenaamde nuclear sharing landen (België, Nederland, Duitsland, Turkije en Italië) zouden in 2010 met de VS ook een akkoord hebben bereikt over nieuwe kernwapens.

B61 WORDT NUCLEAIR PRECISIEWAPEN

De Amerikaanse B61 kernwapens naderen hun houdbaarheidsdatum. De tactische kernwapens werden begin jaren zestig ontwikkeld en behalve in de VS ook in Europa gestationeerd. Vandaag blijven daarvan nog zo'n 200 kernwapens over, verspreid over vijf luchtmachtbases in Europa. Volgens de geplande upgrade worden vier versies van de B61 in één nieuw type geconsolideerd, de B61-12. De aanpassingen gaan verder dan een verjongingsoperatie; het resultaat is een nieuw type kernbom, met grotere precisie. Daarvoor wordt de nieuwe B61 voorzien van een geleid staartdeel. Het programma zou ten vroegste in 2017 beginnen, en ten laatste in 2022 afgerond zijn.

De geplande kost van die upgrade loopt steeds verder op, van ongeveer 4 miljard dollar (schatting door de National Nuclear Security Administration in 2011), over 6 miljard dollar (een jaar later), tot 10 miljard dollar (Cost Assessment and Program Evaluation van het Pentagon, juli 2012). Jeffrey Lewis, analist bij het gerenommeerde James Martin Center for Nonproliferation Studies, berekende dat het goedkoper zou zijn om alle B61 kernwapens te vervangen door modellen in puur goud, dan door te zetten met het moderniseringsprogramma.

NAVO BELANGRIJKER DAN DEMOCRATIE

Volgens de reportage hebben de VS en de NAVO-landen waar kernwapens liggen in april 2010 over die nieuwe kernwapens een akkoord gesloten.

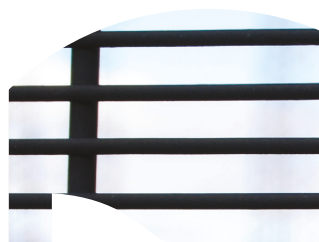
De journalisten verwijzen

naar een rapport van de US Government Accountability Office van mei 2011. Dat document vermeldt dat het Amerikaans ministerie van Defensie en "certain NATO allies" het eens raakten over de technische en militaire kenmerken van het nieuwe kernwapen: de kracht, de precisie, de manier waarop het

“Het is goedkoper om alle B61 kernwapens te vervangen door modellen in puur goud, dan door te zetten met het moderniseringsprogramma.”

afgeworpen wordt (vrije val in plaats van door parachute afgeremd), de toevoeging van een geleid staartstuk, het moment van ontploffing (zowel in de lucht als op de grond). Ze waren het ook eens dat de nieuwe B61 door zowel de F-35 (Joint Strike Fighter) als de huidige gevechtsvliegtuigen (F-16's) gedragen kan worden. Verder moet de nieuwe bom compatibel zijn met de bestaande opslaginfrastructuur.

Het rapport verduidelijkt niet welke die "bepaalde bondgenoten" zijn, maar het kan nauwelijks anders of België en de vier andere nuclear sharing landen waren er bij betrokken. Zij hebben immers B61 kernwapens op hun grondgebied, stellen infrastructuur en personeel ter beschikking en leiden de piloten op die met de kernwapens moeten vliegen.

“WIJ WETEN VAN NIKS”

Minister van Defensie De Crem en toenmalig premier Yves Leterme gebaren van kromme haas. Leterme zei op Radio 1 dat er “geen politieke handeling was geweest, geen agendering op de ministerraad” en ook geen gesprek waar hij bij betrokken was. “Op regeringsniveau hebben wij daar op geen enkele wijze een beslissing over genomen. Op geen enkele manier is daar formeel of informeel een beslissingsmoment geweest,” stelt Pieter De Crem.

Op de vraag of de NAVO-landen zich akkoord hebben verklaard met de plaatsing van nieuwe kernwapens, krijgen we geen antwoord. Het democratisch debat wordt gereduceerd tot een oefening in vragen ontwijken.

Volgens Hans Kristensen, gerenommeerd kernwapenexpert van de Federation of American Scientists, verschuilen de regeringen van de nuclear sharing landen zich achter het argument dat de beslissingsmacht bij de VS ligt: “De NAVO en de NAVO-landen die een rol hebben in de nucleaire aanvalsmisies zijn er actief bij betrokken. Ze hebben een stem in de besluitvorming over de wapens. Dit is dus niet alleen een Amerikaanse zaak en een Amerikaanse beslissing.”

Dat ons land over de plannen voor de nieuwe kernwapens werd ingelicht staat vast. Ons land levert, bewaakt en onderhoudt immers de infrastructuur voor de stationering van die wapens, Belgische piloten trainen op het gebruik ervan. Of

ons land over de nieuwe kernwapens een formeel akkoord heeft gesloten, is niet duidelijk. Het zou de eerste keer niet zijn dat topambtenaren de kwestie aan democratische controle onttrekken. Toen Yves Leterme als minister van Buitenlandse Zaken een Duits initiatief ondersteunde om de kernwapens op de NAVO-agenda te zetten, werd hij door zijn eigen ambtenaren teruggefloten. Het toont aan hoe een conservatieve diplomatie, groot geworden in de Koude Oorlog, de besluitvorming naar zich toe trekt en op de rem staat.

Dat de Belgische regering nooit "nee" heeft gezegd staat wel als een paal boven water. De bevoegde ministers hebben de afgelopen jaren immers geen enkel ernstig initiatief genomen om aan de VS en de NAVO-bondgenoten duidelijk te maken dat ons land van de Amerikaanse kernwapens af wil. De facto laat ons land toe dat Frankrijk, dat zich verzet tegen gesprekken over verdere nucleaire ontwapening, de discussie in de NAVO blokkeert.

Een meerderheid van de Belgen is nochtans voorstander van de verwijdering van die wapens van ons grondgebied. Nu de tactische kernwapens hun vervaldatum naderen, zou ons land eindelijk afstand kunnen doen van haar nucleaire taken in de NAVO.

ACHTERKAMERTJESPOLITIEK

Deze episode in het kernwapenverhaal is het zoveelste voorbeeld van de typische achterkamertjespolitiek wat kernwapens betreft. "Overheden doen aan volksverlakkerij," stelt Hans Kristensen in een interview met MO*, "ze zeggen dat ze officieel niet kunnen bevestigen of ontkennen of er nucleaire wapens op de basis aanwezig zijn. Dat geheimhoudingsspelletje wordt gebruikt om het publieke debat te bevriezen. Ze verstoppen er zich achter."

Minister De Crem gaat er prat op dat hij bereid is hier openlijk over te discussiëren, maar op parlementaire vragen en tijdens hoorzittingen

krijgen we steevast ontwijkende en nietszeggende antwoorden. Alleen dankzij de volgehouden geweldloze acties van duizenden bomspotters werd de aanwezigheid van Amerikaanse kernwapens in ons land onderwerp van discussie.

Op 22 en 23 oktober vergaderen de ministers van Defensie van de NAVO in Brussel. Pieter De Crem heeft daar de kans om te doen wat hij sinds hij minister is, heeft nagelaten: duidelijk maken dat wij van die kernwapens af willen.

Hans Kristensen: "Als de Belgische regering het echt méént, dan moet het haar eigen beslissing doorduwen om de wapens uit België te laten terugtrekken. België moet het thema dus intern binnen de NAVO aankaarten, maar moet Washington ook laten weten dat het een plan voor de verwijdering van de wapens wil zien, binnen een redelijk tijds kader. Als je naar andere landen kijkt om beslissingen te nemen, zal er niets gebeuren."

TIME TO

KERNWAPENS WEG UIT BELGIË

MANIFESTATIE - 20 oktober 2013 - 14 tot 18u

Jubelpark - BRUSSEL (metrohalte Mérode)

met kinderaanlatie, toespraken
& optredens van

JAUNE TOUJOURS

JAMES DEANO

HELMUT LOTTI

www.timetogo.be

georganiseerd door CNAPD, Pax Christi Vlaanderen, Vrede vzw, Vredesactie

Vredesactie is een initiatief van Pax Christi Vlaanderen, 2008-2010. Alle rechten voorbehouden.

Al vijftig jaar liggen in ons land Amerikaanse kernwapens. Die wapens zijn nutteloos, duur en gevaarlijk. De meerderheid van de Belgen wil die kernwapens weg. Onze regering engageerde zich om mee te werken aan een kernwapenvrije wereld, maar concrete stappen blijven uit. In de praktijk bewijst de regering vooral lippendienst aan ontwapening, maar staat ze in de NAVO op de rem.

De Belgische Vredesbeweging organiseert op 20 oktober 2013 een grote manifestatie in het Jubelpark in Brussel. Daarmee geven we een duidelijk signaal: onze regering moet nu aan de VS en de NAVO-bondgenoten duidelijk maken dat wij van die kernwapens af willen. Tientallen peters en meters uit de politieke, culturele en academische wereld spraken hun steun voor de manifestatie uit.

Kom op 20 oktober vanaf 14u naar het Jubelpark in Brussel en laat van je horen: "Time to Go!" Kernwapens weg uit België!"

meer informatie: www.timetogo.be - www.facebook.com/Timetogo20.10.13

De Europese Commissie **beveelt aan:** **MEER** wapenproductie in Europa en meer wapenhandel wereldwijd.

Op 24 juli 2013 maakte de Europese Commissie* (EC) haar aanbevelingen bekend voor het versterken van de Europese wapenindustrie. Ze pakt uit met een reeks agressieve maatregelen waarmee ze de grenzen van haar bevoegdheden opzoekt, zoniet overschrijdt. Ze kondigt niet alleen een specifiek programma voor de ontwikkeling van nieuwe wapentechnologie aan, ze wil zelfs prototypes van nieuwe wapentechnologie aankopen. Zonder er doekjes om te winden overweegt ze expliciet (militaire) drones aan te kopen. De EC wil dat Europese instellingen actief de wapenfabrikanten gaan promoten wanneer ze moeten concurreren met Amerikaanse, Chinese, Russische leveranciers. Dual-use wordt gezien als een keurmerk voor militaire toepassingen waarvoor toch civiel geld vrijgemaakt kan worden. Uiterst nauwgezet wordt van alle Europese subsidiepotten uiteengezet hoe ze gebruikt kunnen worden voor en door de wapenindustrie. Met een ontstellend nauwe blik herleidt de EC het Europese buitenlands en binnenlands veiligheidsbeleid zo tot een industrieel stimulusbeleid van de Europese wapenindustrie.

“Europa is de grootste wapenexporteur ter wereld, met het Midden-Oosten als belangrijkste afnemer.”

Deze aanbevelingen zijn het resultaat van het werk van de "taskforce wapenindustrie" van de Europese Commissie. In 2011 werd deze taskforce door commissievoorzitter Emanuel Barroso en de eurocommissarissen Antonio Tajani (industrie en ondernemerschap) en Michel Barnier (interne markt) opgericht om te onderzoeken hoe de EC de Europese wapenindustrie kon versterken. In maart 2012 zetten topambtenaren de prioriteiten voor de taskforce uiteen. Hun visie op wapenhandel en de wapenindustrie

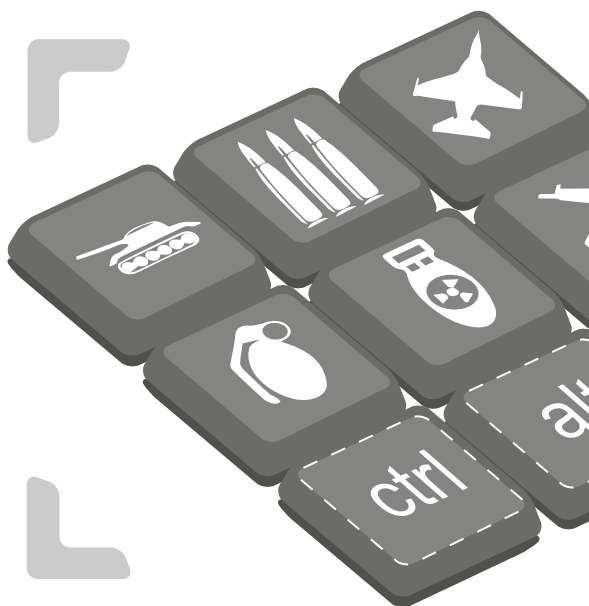
is gebaseerd op louter economische argumenten. De logica van het Europese economische project wordt zonder verpinken toegepast op de wapenindustrie: we hebben een grote eengemaakte Europese markt nodig, die er samen met een Europees industrieel beleid voor moet zorgen dat er grote fusiebedrijven kunnen ontstaan. Toegepast op de wapenindustrie betekent dit: 1. de EU doet er alles aan om de wapenhandel tussen lidstaten vrij te maken van

de controle van nationale regeringen en 2. de EC voert een actief industrieel beleid om de Europese wapenindustrie wereldwijd sterker te maken (lees: meer wapentechnologie te doen verkopen). Dat de wapenindustrie niet zomaar een sector is als een andere, en wapenhandel niet zomaar een handeltje als elk ander, daarover wordt met geen woord gerept. Integendeel, het is 'dankzij' de wereldwijde wapenhandel dat de wapenindustrie concurrentieel is op wereldvlak. En daar stopt de redenering van de topambtenaren.

Europa is de grootste wapenexporteur ter wereld, met het Midden-Oosten als belangrijkste afnemer. Niet te verwonderen dat Europese wapens en surveillance apparatuur ingezet werden tijdens de bloedige repressie in de Arabische wereld en opduiken in naburige conflicten. De Fransen mochten in Mali een tegenstander bevechten die gewapend was met ... Frans wapentuig, meegenomen uit Libië. De negatieve impact van export van Europese wapens wordt hiermee dagelijks aangetoond. De enige conclusie is dat een florerende wapenindustrie niet leidt tot een veiliger Europa in een veiligere wereld, integendeel. De eurocraten trekken hieruit geen enkele les: ze kijken enkel naar de belangen van de Europese wapenindustrie.

"DE EU MOET PROTOTYPES VAN MILITAIRE TECHNOLOGIE AANKOPEN"

De afgelopen jaren heeft de wapenindustrie gretig geprofiteerd van het Europese, civiele onderzoeksprogramma "FP7-security" met een budgetlijn van 1.7 miljard euro. Met militaire onderzoeksprojecten, overgoten met een sausje 'civiele toepassingen', haalden wapenbedrijven o.a. subsidies binnen voor de ontwikkeling van drone-technologie en militaire grensbewaking. De EC speelde hierin een actieve rol en kondigt aan die rol nog uit te breiden zodat wapenfabrikanten maximaal kunnen profiteren van het nieuwe onderzoeksprogramma "Horizon2020". Maar er is meer. De EC kondigt een nieuwe subsidielijin aan waarmee zuiver militaire projecten gefinancierd kunnen worden. Het lastige civiele sausje zou dan niet meer nodig zijn. Welk budget de EC hiervoor ter beschikking wil stellen is niet bekend, evenmin welke wapentechnologie

in aanmerking zou komen voor subsidies. En het kan nog straffer: de EC kondigt ook aan dat ze prototypes van wapentechnologie wil aankopen. Iets preciezer: ze wil zo'n aankoopprogramma ondersteunen. Hier gaat de EC werkelijk haar bevoegdheden te buiten. Want hoewel de leden van de defence taskforce daar waarschijnlijk van dromen, is het ondenkbaar dat een instelling van de EU zelf wapentuig zou aankopen. Met haar aankondiging toont ze wel dat ze hierin voor zichzelf een rol ziet weggelegd. De domeinen die vermeld worden zijn niet de minste: drones en chemische, biologische en nucleaire detectiesystemen. De EC stelt bijna letterlijk

voor om prototypes van (gevechts-)drones aan te kopen of om een experimenteel lab te gaan runnen met detectiesystemen voor biologische oorlogsvoering.

DE NIEUWE GENERATIE DRONES ALS EUROPEES PARADEPAARDJE?

'Wat we nodig hebben is een paradepaardje van Europese militaire technologie.' Zo klinkt het niet alleen in de aanbevelingen van de Europese Commissie, maar ook in documenten

van denktanks en nationale overheden. De gevechtsdrone duikt regelmatig op in suggesties voor zo'n paradepaardje. De Europese wapenindustrie speelt vandaag geen rol van betekenis in de productie van drones – die is volledig in handen van Israëlische en Amerikaanse wapenfabrikanten. Maar intussen wordt volop gewerkt aan de nieuwe generatie drones. Hoewel op dit moment verschillende wapenfabrikanten en nationale overheden in het VK, Duitsland, Frankrijk hun eigen drone programma's opzetten, wordt dit door velen gezien als het ideale project dat voor meer militaire samenwerking in Europa kan zorgen, en tegelijk het smeermiddel kan zijn voor nieuwe fusies van wapenbedrijven. De EU heeft nu al 100 miljoen euro beloofd om

zo'n samenwerking te vergemakkelijken. Op de schaal van de Europese budgetten is dat relatief weinig geld – de voorstanders van zo'n Europese gevechtsdrone hopen dan ook op een serieus initiatief (lees: veel geld en een langetermijn

* De Europese commissie bestaat uit 27 commissarissen en een uitgebreid administratief apparaat. Ze wordt vaak de 'uitvoerende macht' van Europa genoemd, maar heeft wel het monopolie op het wetgevend initiatief. De voorzitter van

de Europese commissie wordt benoemd door de regeringsleiders maar zijn benoeming vereist de instemming van het Europees Parlement. Vervolgens stelt hij zijn commissie samen op basis van voordrachten door de 27 regeringen. Er is één commissaris per land.

engagement) van de Europese staats- en regeringsleiders op hun bijeenkomst in december.

DUAL-USE, HET KEURMERK OM MEER BELASTINGGELD AAN WAPENS UIT TE GEVEN

"If spending more is difficult spending better is a necessity". Hoewel de EC het liever anders zou zien, erkent ze dat pleiten voor hogere Europese defensiebudgetten niet echt realistisch is. Daarom legt ze er de nadruk op dat de bestaande budgetten beter moeten gebruikt worden. En voor de EC betekent beter: er moet meer geld naar de wapenindustrie gaan. Dat blijkt bijvoorbeeld uit haar analyse van de defensiebudgetten: de personeelskosten in de Europese legers zijn voor haar veel te hoog, en de uitgaven voor de aankoop en ontwikkeling van nieuw wapentuig te laag. Althans, zo luidt de retoriek. Want in dezelfde aanbevelingen kunnen we lezen dat de Europese Unie nog altijd hogere defensie-uitgaven heeft dan Rusland, China en Japan samen. En ook: tussen 2005 en 2010 zijn de Europese uitgaven voor de aankoop van nieuw materiaal gestegen met 5 miljard euro of 17 procent.

Maar dat vindt de EC niet genoeg. Daarom zet ze in op de mogelijkheden om geld dat voor civiele onderzoeksprojecten is bestemd, toch bij wapenbedrijven terecht te laten komen. Het toverwoord hier is "dual-use". Een dual-use technologie is er een die zowel civiele als militaire toepassingen kent. De EC wil ons graag laten geloven dat er geen verschil is tussen 'militaire' en 'civiele' technologie en dat het dus geen zin heeft de wapenindustrie speciaal te behandelen. De realiteit is anders: bijvoorbeeld een beeldscherm in een oorlogssituatie moet aan totaal andere vereisten voldoen dan een beeldscherm op een bureau.

Maar de EC vindt dat wanneer de ontwikkeling van militaire technologie ook civiele toepassingen

heeft of zou kunnen hebben (drones kunnen bv. ook ingezet worden voor milieu-monitoring), deze ook in aanmerking moet komen voor civiele onderzoeksbudgetten. Dual-use wordt gezien als een keurmerk waarmee voor allerlei militaire toepassingen toch civiel geld vrijgemaakt kan worden.

DE EC: EEN PR-BUREAU VOOR DE WAPENINDUSTRIE, BETAALT MET UW BELASTINGGELD

De EC wil "de internationale dimensie versterken". In mensentaal: ze wil meer wapenhandel. Het is geen geheim dat de wapenindustrie enkel winstgevend is wanneer ze haar wapentuig kan verkopen, waar ook ter wereld. De EC kondigt overleg aan met de wapenfabrikanten om te bekijken wat ze kan doen om hen te helpen met het verkopen van hun producten wereldwijd.

Inderdaad, zo wordt er wel al eens een wapenuitvoervergunning geweigerd naar repressieve regimes. Vind je als wapenfabrikant dat dit onheus is omdat daardoor je winstmarges verkleinen? De Europese Commissie zal bekijken wat ze voor je kan doen.

De EC biedt haar diensten aan om wapenfabrikanten te laten profiteren van het zwakke gemeenschappelijk EU-standpunt over wapenhandel, de zogenaamde "Common Position". In dat gemeenschappelijke standpunt zijn acht criteria vastgelegd die in overweging genomen moeten worden door de lidstaten wanneer ze penexportvergunningen afleveren. Naast allerlei mooie principes over democratie en mensenrechten, mogen de lidstaten ook in overweging nemen dat het weigeren van een apenexportvergunning in het nadeel speelt van de wapenindustrie. In het gemeenschappelijke standpunt wordt weliswaar gezegd dat dit soort overwegingen pas op de tweede plaats komen, de EC is duidelijk een andere mening

27 oktober Lobbyen voor oorlog

EEN ALTERNATIEVE STADSWANDELING DOOR BRUSSEL

Lobbyen voor oorlog, bij de EU kennen ze het! Op een boogschuit van het Berlaymontgebouw vinden we de belangrijkste koepelorganisaties van de defensie-industrie. De wapenbedrijven verzekeren zich op die manier van een stevige militaire stempel op het Europese beleid. Hoe dit werkt, en wie waar aan de touwtjes trekt, kom je te weten op de lobbytour, een alternatieve stadswandeling. De tour duurt twee uur.

Deelname is gratis. Inschrijven noodzakelijk via lene@vredesactie.be of 03 281 68 39.

toegedaan. Hoewel ze erkent dat wapenuitvoer in overeenstemming moet zijn met de principes uit het gemeenschappelijke standpunt, stelt ze dat Europa "tegelijktijd een economisch en politiek belang heeft bij het ondersteunen van haar wapenindustrie op de wereldmarkt". In tegenspraak met de Common Position zet ze de industriële belangen expliciet op hetzelfde niveau als bv. democratie of mensenrechten.

De Commissie gaat nog verder. Ze zal onderzoeken hoe de EU-instellingen de wapenfabrikanten kunnen promoten wanneer ze voor bepaalde bestellingen moeten concurreren met Amerikaanse, Chinese, Russische,... leveranciers. De Commissie vindt dus dat de EU het PR-bureau van de Europese wapenindustrie moet worden. Met zo'n voorstel werkt de Europese

Commissie actief de civiele en diplomatieke doelstellingen van het Europees buitenlands beleid tegen. Hoe kan je geloofwaardig diplomatieke initiatieven nemen voor het vermijden of oplossen van gewapende conflicten wanneer je tegelertijd bij de verschillende partijen reclame maakt voor Europees wapentuig?

De wapenindustrie beschouwt zichzelf als een sector als een andere, die meer wil verkopen, wil groeien en daarom actief wil worden in steeds andere markten. Ook drones wil die industrie op veel grotere schaal toegepast zien dan enkel in militaire operaties. En de EC is dezelfde mening toegedaan en speelt dus ook binnen de EU voor PR-bureau. In een werkdocument uit december 2012 beargumenteert de EC dat de EU zelf civiele toepassingen van drones moet gaan ontwikkelen, omwille van de mogelijkheden die dit geeft voor de wapenindustrie om meer producten te verkopen. Dit is de wereld op zijn kop. De EC dreigt daarmee een sterke motor te worden van een beeld van de maatschappij waarin iedereen verdacht is, waar achter elk hoekje een bedreiging schuilt, waar overal indringers moeten geïdentificeerd moeten worden en zo nodig geneutraliseerd of uitgeschakeld. Precies omwille van de winstgevendheid van de wapenindustrie moeten alle facetten van het leven bekeken worden door deze militaire logica. Dat is immers de beste garantie voor hogere verkoopscijfers.

7 oktober **STARTSCHOT**

Op 7 oktober voerden vredesactivisten van Vredesactie en Agir pour la Paix actie bij de Europese Commissie. Verkleed als wapenhandelaars hielden ze voor de deur een receptie. De wapenhandelaars bedanken de EU voor haar subsidies en voor de goede contacten.

De Europese Commissie zit regelmatig samen met de wapenindustrie. In zogenaamde expertengroepen mogen hun vertegenwoordigers mee bepalen in welke richting het Europese beleid uitgaat. Ze zijn daarin onevenredig sterk vertegenwoordigd. "Dat is naïef en gevaarlijk" aldus Vredesactie "Als men de vertegenwoordigers van de wapenindustrie behandelt als experts in veiligheid en defensie, dan vergeet men dat de enige doelstelling van die industrie is: meer wapentechnologie verkopen. En een wereld waarin meer

Deze actie is het startschot van de campagne Ctrl+Alt+EU: geen militair Europa. In aanloop naar de Europese verkiezingen in mei 2014 voeren we actie in het Europees kwartier in Brussel. We doorprikken de 'Brussels bubble': we verstoren de dagelijkse gang van zaken en leggen de linken tussen de wapenindustrie en de politiek bloot.

ACTIEDAG
19.12.2013
Brussel

ctrl

alt

GEEN MILITAIRE EUROPA

Wapenbedrijven en wapenlobbyisten is zijn kind aan huis dat de Europese instellingen. Ze bepalen het beleid, verkopen er hun wapentuig en strijken er subsidies op voor de ontwikkeling van nieuwe oorlogstechnologie.

Op 19 en 20 december vergaderen de Europese staats- en regeringsleiders in Brussel. Op de agenda: het versterken van de Europese wapenindustrie. 'Wat goed is voor de bedrijven, is goed voor iedereen', luidt hun motto. Maar een beleid op maat van de wapenindustrie zorgt niet voor een veiligere wereld. Integendeel.

Tijd voor reactie. Herover je stem en ga daar staan waar het beleid vorm krijgt: tussen de lobbyisten en de beleidsmakers. Op 19 december worden we voor één dag zelf zakenmensen en overspoelen Brussel. We storen de dagelijkse werking in de Europese wijk en leggen de verwevenheid tussen bedrijven en politiek bloot. Geweldloos maar vastberaden.

Doe mee. AFSpraak: donderdag 19 DECEMBER, 9u30,
Werkhuizenstraat 3, 1080 Brussel.

22 > 24 november
VOORBEREIDINGSWEKEND

Target Brussels

Geweldloze acties en campagnes komen niet uit de lucht gevallen. Ze zijn het resultaat van strategische planning, organisatie en training. De campagne CTRL+ALT+EU is een nieuwe campagne die niet uitgedacht wordt op een kantoor maar vorm wordt gegeven en gedragen door iedereen die wil meewerken. Kom daarom naar het voorbereidingsweekend van de EU-actiedag op 22, 23 en 24 november in Brussel.

Op vrijdagavond starten we met inhoudelijke info over de nieuwe campagne CTRL+ALT+EU. Op zaterdag en zondag onderzoeken we mogelijke actiedoelen en actievormen. Je stelt je eigen actie-scenario op en verdiept je in specifieke taken (vb. hoe bereik je het best de media, eenvoudige blokkade-technieken, straten theaterinterventies, ...) zodat we tegen 19 december helemaal klaar zijn voor de actiedag 'Geen militair Europa'.

Doe mee. Deelname is gratis, de kosten van eten en drank worden gedeeld. Schrijf je in via training@vredesactie.be of www.vredesactie.be.

Vredesactie is een pluralistische vredesbeweging die radicaal pleit voor een maatschappij waarin conflicten worden opgelost zonder geweld of het dreigen ermee. Vredesactie is een motor voor het ontwikkelen van geweldloze actie. Met de campagnes NATO GAME OVER en Bomspotting stellen we de kernwapens en het interventiebeleid van de NAVO in vraag. Als pacifistische beweging lanceren we initiatieven die de afbouw van de wapenindustrie mogelijk maken.

Vredesactie is aangesloten bij de War Resisters' International (WRI), een wereldwijd netwerk van organisaties, groepen en personen die allen de WRI-beginselverklaring onderschrijven: 'Oorlog is een misdaad tegen de mensheid. Daarom ben ik vast besloten geen enkele vorm van oorlog te steunen en te ijveren voor de opheffing van alle oorzaken van oorlog'.

www.vredesactie.be | info@vredesactie.be | 03 281 68 39 |
Patriottenstraat 27 2600 Berchem

Word Partner van Vredesactie, geef financiële steun via een vaste opdracht op rek.nr. 523-0403000-40.

